

قدرت متمرکز یا برنامه‌ریزی متمرکز؟

قدرت متمرکز آن است که صلاحیت انتخاب، انتصاب، تعیین و اجرا به‌دست یک شخص (رییس جمهور) خلاصه شود، یا به بیان دیگر، تمام کشور از همان یک نقطه کنترل شود. در این نوع ساختار، تغییر، تبدیل، ارتقا و تقرر کارمندان ارشد حکومت به امر یک مقام و آن هم رییس جمهور صورت می‌گیرد. در کنار امور کادری، کنترل/ نظارت کارها در سطح مرکز و ولایت‌های ۳۴ گانه نیز از همین نقطه صورت می‌گیرد. منظوری برنامه‌ها، احکام تقنینی و اجرایی نیز از همین مرکز صادر می‌شود. اجرای این همه کار از یک مرکز، به‌خودی خود تراکم کاری را در آنجا ایجاد می‌کند و در نتیجه کندی در اجراءات امور به‌وجود می‌آورد.

در مدیریت اداری عامه حدود کنترل/ نظارت (Span of Control) مجاز را به‌طور اوسط بین سه تا پنج کارمند/ اداره و حد اکثر هفت کارمند/ اداره معین می‌کند. در غیر آن، نظارت به‌خوبی صورت نمی‌گیرد و مدیر نمی‌تواند از کارمندان تحت نظارت خویش کنترل مناسب داشته باشد. در ساختار متمرکز افغانستان، حدود کنترل رییس جمهور به این ترتیب است: بیست و شش وزارت، حدود بیست و سه از سی و چند اداره مستقل مرکزی و سی و چهار ولایت، به اضافه‌ی رابطه‌ی هماهنگی با قوه‌ی قضایی و تقنینی به عنوان رییس دولت.

بازداشت پنج شهروند خارجی به جرم جعل کاری در کابل

ص ۱

یک منطقه‌ی حفاظت شده در شهر کابل در حال نابودی است

ص ۱

گره اراضی افغانستان، مانع توسعه‌ی اقتصادی

ص ۱

چگونه چالش‌ها را حرفه‌ای مدیریت کنیم؟

ص ۱

گوار دیولا: تخصص حریف استفاده از توپ‌های مرده است

ص ۱

جان کری:

هم‌چنان متعهد به بازسازی افغانستان هستیم

صفحه ۲

صفحه ۳

مهر هی جادویی جنرال چیست؟

زمانی که این جنرال ۶۰ ساله در تپه‌های للمی‌زار مزار شریف فرماندهی گروه هزار نفری‌ای از ملیشه‌های ازبیک‌تبار را به عهده داشت و برای نشکستن غرورش، کوشش می‌کرد سرش را در مقابل شلیک گلوله، چشم‌نشان افراد زبردستش نکند، هیچ‌گاهی فکر نمی‌کرد خود و مردمش را به سلامت از آن میدان‌های خون و آتش عبور دهد و جایگاه دوم را در جغرافیای قدرت سیاسی کشورش به‌دست گیرد. معاون اول رییس جمهور شود تا در غیاب وی، برای اداره‌ی کشور فرمان براند.

جنرال دوستم ابتدا کارزار سیاسی خویش را از رهبری یک اتحادیه‌ی کارگری معدن گاز در شمال کشور آغاز کرد. از آنجا تحت حمایت دولت وقت جبهه‌ی قدرتمند و منسجمی علیه مجاهدین ساخت. انگیزه‌ی رهبری ازبیک‌ها در وی، زمانی رشد کرد که بخت‌آزمایی عبور از صف حکومت کمونیستی دکتر نجیب را موفقانه پشت سر گذاشت و در ردیف رهبران جهادی ایستاد؛ کاری که دیگر فرماندهان ملیشه‌ای در رکاب رژیم خلق و پرچم، زیرکی آن را نیافتند؛ کشته شدند، یا از کشور فرار کردند، یا در تندباد بحران از صحنه‌ی سیاسی حذف شدند.

عضویت وی در «شورای هماهنگی» (جبهه‌ی ضد دولت ربانی) که در آن حزب اسلامی نیز...

صفحه ۴

نشست لندن و تلاش‌های دولت جدید افغانستان برای جلب کمک‌های بین‌المللی

در این اواخر ناکامی بزرگ دخالت ایالات متحده در عراق آشکار شد و سبب شد که ناظران بیرونی تصور کنند که کاهش سریع نیروهای نظامی بین‌المللی در افغانستان، آشفتگی مشابهی را در این کشور در پی خواهد داشت.

احمد رشید، صاحب‌نظر شناخته‌شده در باره‌ی مسایل امنیتی افغانستان و نویسنده‌ی کتاب مشهور طالبان، در این اواخر در صفحه‌ی دیدگاه نیویورک تایمز نوشت که طرح خروج نیروهای ایالات متحده که در سال ۲۰۰۹ ریخته شد، «اکنون به شکل فاجعه‌باری اشتباه ثابت می‌شود.» سناتور جان مک‌کین و لیبندزی گراهام دو ماه پیش هشدار دادند: «اگر رییس جمهور اشتباهی را که در عراق مرتکب شد، تکرار کند و تمام سربازان را بر اساس یک تقویم و تاریخ معین از افغانستان بیرون کند، ترس ما آن است که اشتباهی مشابه آن‌چه ما در عراق دیده‌ایم، رخ بدهد.»

اما سروی ۲۰۱۴ بنیاد آسیا از مردم افغانستان که به‌تازگی نشر شده است، نشان می‌دهد...

	
اطلاعات روز	
شنبه	
۱۵ قوس	
۱۳۹۳	
سال سوم	
شماره ۷۲۵	
	

یادداشت روز

کنفرانس لندن، نقطه‌ی عطفی برای افغانستان

.....**هادی صادقی**

کنفرانس لندن با تعریف مجدد رابطه‌ی افغانستان با جامعه‌ی جهانی و تعهد کمک‌های درازمدت آن‌ها به افغانستان به کارش خاتمه داد. در این کنفرانس وزیران خارجه و نمایندگان ده‌ها کشور و سازمان‌های بین‌المللی شرکت کردند و تعهدات تازه‌ای به افغانستان دادند. ایالات متحده‌ی امریکا گفته است که سقف کمک‌هایش به افغانستان را بعد از سال ۲۰۱۵ نیز حفظ می‌کند. بریتانیا در بخش‌های معارف و کمک‌های بشری تعهدات تازه داده و گفته که افغانستان را در دهه‌ی تحول ترک نمی‌کند. کانادا وعده‌ی کمک ۳۵۰ میلیون دلاری داده، چین گفته میزان کمک‌هایش را به دو میلیارد یووان می‌رساند، قزاقستان بسته‌ی کمکی ۵۰ میلیون دالر را داده، روسیه گفته نیروهای امنیتی افغانستان را آموزش و تجهیز می‌کند و عربستان سعودی و پاکستان از همکاری‌شان با افغانستان در پروسه‌ی مصالحه وعده داده‌اند. گذشته از تعهدات رسمی جامعه‌ی جهانی به حکومت افغانستان، آن‌ها به جامعه‌ی مدنی و سکتور خصوصی افغانستان نیز تعهدات تازه داده‌اند.

رئیس جمهور غنی با طرح توسعه‌ی اقتصادی ده ساله به این کنفرانس رفت و اولویت‌های حکومت و برنامه‌های توسعه‌ای و اصلاحی‌اش را به جامعه‌ی جهانی تشریح کرد. آقای غنی گفت که اکنون موافقت‌نامه‌های امنیتی را امضا کرده، پرونده‌ی کابل بانک را گشوده و برنامه‌های اصلاحی را در مبارزه با فساد اداری روی دست گرفته و از جامعه‌ی جهانی خواست که افغانستان را کمک کند.

این کنفرانس نسبت به تمام کنفرانس‌های بین‌المللی گذشته در مورد افغانستان تفاوت دارد. برای نخستین بار دولت افغانستان با برنامه‌ی توسعه‌ی اقتصادی ده ساله در یک کنفرانس بین‌المللی حضور می‌یابد و حمایت‌های جامعه‌ی جهانی را از برنامه‌های اقتصادی ده ساله‌اش جلب می‌کند. در دیگر کنفرانس‌های بین‌المللی برنامه‌ها و اولویت‌های کاری از سوی جامعه‌ی جهانی به حکومت افغانستان داده می‌شد؛ اما در این کنفرانس حکومت افغانستان خودش برنامه‌ی اقتصادی ده ساله داشت و با تشریح اولویت‌ها و برنامه‌هایش، در پی جلب حمایت قاطع جامعه‌ی جهانی بود.

رئیس جمهور غنی با بازگشایی پرونده‌ی کابل بانک، اصلاح نظام عدلی و قضایی و اراده‌ی قاطع در مبارزه با فساد اداری و آوردن اصلاحات، اعتماد جامعه‌ی جهانی را جلب کرده و زمینه‌ی همکاری‌های نزدیک آن‌ها را فراهم ساخته است. در حکومت رئیس جمهور کززی فساد اداری و خصوصاً پرونده‌ی کابل بانک، سوء ظن و بی‌اعتمادی شدیدی را در میان جامعه‌ی جهانی در مورد پرداخت کمک‌های‌شان ایجاد کرده بود. رئیس جمهور کززی هیچ‌گاه نتوانست اعتماد جامعه‌ی جهانی را به‌دست بیاورد و از این‌رو، علاقه‌مندی آن‌ها به پرداخت کمک‌های‌شان روزبه‌روز کاهش یافت؛ اما اکنون رئیس جمهور غنی با گام‌های نخستش در مبارزه با فساد و ایجاد شفافیت مالی در حکومت، زمینه‌ی همکاری نزدیک جامعه‌ی جهانی با افغانستان را فراهم ساخته است. افزون برآن، حکومت وحدت ملی با امضای موافقت‌نامه‌های امنیتی با ناتو و ایالات متحده‌ی امریکا، یخ مناسبات حکومت کززی با غرب را شکست. اکنون تنش و ادبیات ستیزه‌جوی کززی با غرب، در حکومت وحدت ملی جایش را به همکاری‌های نزدیک و صادقانه داده و مناسبات کابل با غرب روزبه‌روز گرم‌تر شده می‌رود.

کنفرانس لندن برای افغانستان نقطه‌ی عطفی به شمار می‌رود. با پایان یافتن سال ۲۰۱۴، فصلی از همکاری‌های افغانستان با جامعه‌ی جهانی خاتمه یافت؛ اکنون با کنفرانس لندن فصل جدیدی از حیات سیاسی و اقتصادی افغانستان شروع می‌شود و روند تازه‌ای از همکاری‌های افغانستان با ناتو و جامعه‌ی جهانی آغاز می‌شود. در این فصل رهبری روند در تمام عرصه‌های سیاسی، نظامی و اقتصادی به دوش دولت افغانستان است و جامعه‌ی جهانی با حمایت‌های سیاسی و اقتصادی‌شان برنامه‌ی تحول و توسعه‌ی اقتصادی افغانستان را نظارت می‌کند.

جان کری، وزیر خارجه‌ی امریکا بر تعهدات کشورش برای سرمایه‌گذاری در افغانستان و «قدرتمند»ساختن آن تأکید کرد. کری که در نشست یک روزه‌ی بازسازی افغانستان در لندن سخنرانی می‌کرد، افزود، به توانایی‌های اشرف غنی، رئیس جمهوری افغانستان، برای ایجاد کشوری «قوی و شکوفا» ایمان دارد.

در این نشست بیش از ۷۰ کشور و نهاد بین‌المللی با هدف تجدید تعهدات مالی و سیاسی به افغانستان شرکت کرده بودند. غنی در پی دریافت تضمین‌هایی از شرکت کنندگان این نشست برای تداوم سرمایه‌گذاری در کشور بود. تا پایان ماه جاری قرار است بخش اعظم نیروهای چندملیتی خاک افغانستان را ترک کنند. دیوید کامرون، نخست‌وزیر بریتانیا به آقای غنی اطمینان خاطر داد که کشورش در ادامه‌ی این مسیر همراه افغانستان باقی خواهد ماند.

او در سخنرانی خود وعده داد که اصلاحات ادامه می‌یابد: «تاریخ دوباره تکرار نمی‌شود، ما

گذشته را پشت سر گذاشتیم». پس از بیش از یک دهه جنگ در افغانستان، اکنون این کشور به کمک‌های خارجی وابسته است. حملات طالبان در هفته‌های اخیر افزایش یافته و این مسئله پرسش‌هایی را در باره‌ی توانایی نیروهای امنیتی در ایجاد امنیت به‌وجود آورده است.

غنی در ماه سپتامبر ریاست جمهوری افغانستان را بر عهده گرفت و وعده داد که آرامش را در این کشور برقرار کند. رئیس جمهوری در این کنفرانس در پی کسب تأیید از طرح خود موسوم به «دهه‌ی تغییر» برای بازسازی کامل کشور بود که قرار است از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ را در بربگیرد.

او هم‌چنین از کشورهای فعال در جنگ اخیر خواست که پس از خروج نیروهای‌شان کمک‌های مالی به افغانستان را ادامه دهند. وزیر خارجه‌ی امریکا از تداوم سرمایه‌گذاری کشورش در رشد افغانستان سخن گفت و «حمایت وسیع» افغان‌ها از برنامه‌های اصلاحی اشرف غنی را

جان کری: هم‌چنان متعهد به بازسازی افغانستان هستیم

ماه‌های اخیر، طالبان بر شدت حملاتش به شهروندان خارجی، سربازان و غیرنظامیان افغان افزوده است. در تازه‌ترین این زنجیره حملات، روز شنبه دفتر یک بنیاد خیریه‌ی آمریکایی هدف قرار گرفت و سه شهروند آفریقایی جنوبی شاغل در آن کشته شدند.

هفته‌ی قبل، دو سرباز آمریکایی و دو کارمند سفارت بریتانیا در حملاتی جداگانه کشته شدند و ده‌ها شهروند افغان نیز جان خود را از دست دادند. بخش عمده‌ی نیروهای نظامی خارجی تا پایان دسامبر از افغانستان خارج می‌شوند. قرار است حدود ۱۲ هزار سرباز ناتو با ماندن در افغانستان وظیفه‌ی آموزش و مشاوره دادن به نیروهای افغان را حفظ کنند.

هم‌چنان یک نیروی جداگانه به رهبری امریکا در عملیات نظامی علیه طالبان به ارتش افغانستان یاری خواهد رساند. نواز شریف، نخست‌وزیر پاکستان از جمله‌ی حاضران در این کنفرانس بود. (بی‌بی‌سی)

بازداشت پنج شهروند خارجی به جرم جعل کاری در کابل

این خبر تازه نیست، شماری از شهروندان خارجی در جریان سال‌های گذشته چنین جعل‌کاری‌هایی در کشور کرده‌اند. در برخی از موارد، مقدار دلرهای جعلی در بدل خرید به دکان‌داران تحویل داده شده‌اند. در همین حال، شهروندان از ارگان‌های کشفی می‌خواهند که برای جلوگیری از این کار تلاش‌های لازم را انجام دهند.

امنیت ملی: ۱۹سازمانده حملات تروریستی بازداشت شدند

ملی آمده است.

او در بخش دیگر سخانش تروریزم را یک مشکل اساسی فراراه کشورهای منطقه و جهان خواند و گفت، برای نابودسازی این پدیده، نیاز به همکاری صادقانه‌ی جامعه‌ی جهانی و کشورهای منطقه است. اما صدیقی به مردم اطمینان داد که نیروهای امنیتی توانایی تأمین را دارند و طالبان همواره در جنگ جبهه‌های شکست خورده‌اند. به گفته‌ی او، شورشیان اکنون برای نشان دادن حضورشان، حملات انتحاری و انفجاری‌شان را در شهرهای بزرگ افزایش داده‌اند.

یک منطقه‌ی حفاظت شده در شهر کابل در حال نابودی است

این کول اکنون به محل انبار مواد زباله تبدیل شده است. مردم زباله و خاک‌ها را در این محل انبار می‌کنند و افراد زورمند زمین‌های مربوط به این منطقه را غصب کرده‌اند. او افزود که اکنون در حدود ۵۳ جریب زمین این منطقه غصب شده است. کول حشمت خان یکی از ۱۴ منطقه‌ی حفاظت شده‌ی افغانستان است که همانند سایر مناطق حفاظت شده‌ی کشور به‌شدت آسیب دیده است. مناطق حفاظت شده‌ی کشور از مکان‌های دیدنی و نادر هستند که به دلیل حفاظت از این مناطق، دولت برنامه‌ی ملی را در نظر دارد. در گذشته نیز به دلیل این‌که دولت بتواند از این مناطق حفاظت کند، تعدادی از آن‌ها به‌نام شکارگاه‌های سلطنتی یاد می‌شدند. (بی‌بی‌سی)

مهم دانست.

به گفته‌ی آقای کری، رئیس جمهوری افغانستان پیشاپیش توانسته روابط کشورش با پاکستان را ترمیم کند و در مبارزه با پول‌شویی و فساد مالی گام‌های اساسی بردارد. حملات طالبان در هفته‌های اخیر افزایش یافته و ناظران به توانایی نیروهای افغان در ایجاد امنیت با تردید می‌نگرند. گروهی از بنیادهای خیریه‌ی بریتانیایی و ایرلندی که در این کنفرانس حضور داشتند، هشدار دادند که کاهش بودجه‌های بین‌المللی برای افغانستان و افزایش ناامنی می‌تواند روند پیشرفت امور را در این کشور به عقب بازگرداند. بنا به پژوهشی که پیش از برگزاری این کنفرانس منتشر شد، سه-چهارم سازمان‌های کمک کننده‌ی فعال در افغانستان، با کاهش بودجه در سال گذشته مواجه شده‌اند.

هم‌چنان در مدت مشابه، نیمی از کارکنان سازمان‌های بین‌المللی در افغانستان پیام‌های تهدیدآمیز دریافت کرده یا ارباع شده‌اند. در

شدند.

تمام این افراد شهروندان کشور کامرون اند.

بر اساس خبرنامه‌ی ریاست امنیت ملی، از نزد این افراد حدود سه میلیون دالر و پوروی جعلی به‌دست آمده است. در خبرنامه آمده است، از نزد افراد بازداشت شده، مقداری مواد کیمیاوی که در تهیه‌ی اسعار جعلی از آن استفاده می‌شود نیز به‌دست آمده است.

اما قبل از رسیدن به هدف بازداشت شده‌اند. از نزد این افراد دو واسکت انتحاری، یک موتور مملو از مواد انفجاری، چهار مرمی‌هاوان، ۵ حلقه ماین و سه بشکه مواد انفجاری نیز به‌دست آمده‌اند.

این در حالی است که مخالفان مسلح دولت در هفته‌های گذشته، چندین حمله‌ی انتحاری و انفجاری در مناطق مختلف کابل انجام دادند که بر اثر آن ده‌ها تن کشته و حدود ۱۰۰ تن دیگر زخمی شدند. این حملات باعث نگرانی شدید شهروندان شد و آنان از دولت خواستند که در قسمت تأمین امنیت تدابیر ویژه‌ای را روی دست گیرد.

در این عملیات منسوبان امنیت ملی، پولیس و اردوی ملی سهم داشته‌اند. صدیقی گفت، افراد مذکور قصد راه‌اندازی چندین حمله‌ی انتحاری و انفجاری را در مناطق مختلف کابل داشتند؛

در سطح بین‌المللی به عنوان پناه‌گاه مرغان آبی شناخته می‌شود. اکنون به دلیل مدیریت نادرست دولت و عدم آگاهی از میزان اهمیت آن، این منطقه توسط مردمان ساکن اطراف آن با تهدید جدی روبه‌رو است. سازمان جوانان برای تغییر افغانستان، به منظور جلب توجه مردم و مقام‌های دولتی به این منطقه، دیروز به‌صورت نمادین قسمت کوچکی از این محل را از زباله پاک کرد. این اقدام به مناسبت ۵ دسامبر، روز جهانی کار داوطلبانه انجام شد. در همین حال، عنایت‌الله صافی، رئیس این سازمان گفت، در گذشته حدود ۱۵۷ نوع پرند در این محل زندگی می‌کردند؛ ولی وزارت زراعت در سال گذشته فقط ۱۰۷ نوع پرند را در این محل ثبت کرده که دلیل

اصلی این کاهش، عدم آب‌گیری این تالاب و از بین رفتن نژادهای اطراف آن است. تالاب طبیعی «کول حشمت خان» در کنار اهمیت زیست‌محیطی که دارد، به عنوان یک محل تفریحی برای شهروندان شهر کابل در گذشته تلقی می‌شد. اما اکنون پرنده‌هایش را از دست داده و اطراف آن به چوپ‌فروشی، ترمیم‌گاه موتر و محل فروش دام‌ها تبدیل شده است.

گیاهان آبروی این منطقه نیز نابود و این کول همانند گذشته، محل تخم‌گذاری و تولید نسل هزاران پرند تلقی نمی‌شود. در گذشته پرندگانِی همانند کلنگ‌ها، قاز‌ها و قطان‌ها ساکن این منطقه بودند. محمد یوسف همت، رئیس شورای مردمی حفاظت از «کول حشمت خان» گفت که

هنوز رقم دقیق شهروندان افغانستانی که در این استان زندگی می‌کنند، معلوم نیست؛ اما گفته می‌شود که به دلیل نزدیکی آن با افغانستان و پاکستان، هزاران تن مدرک لازم اقامت را ندارند. دبیرخانه‌ی کار گروه امور اتباع و مهاجران خارجی شهرستان ایران‌شهر از مردم این شهر خواسته که مأموران دولت را در اجرای این طرح و شناسایی اتباع خارجی کمک کنند.

سفر هیأت افغانستان به ایران

به‌دنبال نگرانی‌ها از اخراج هزاران شهروند افغانستان از ایران، قرار است هیأتی به ریاست محمد محقق، معاون دوم ریاست اجرایی دولت به ایران سفر کند. محقق قرار است امروز با سرپرستان وزارت‌های امور مهاجران و تحصیلات عالی وارد تهران شود.

ایران تردد افغان‌های فاقد مدرک در یکی از شهرهای بزرگ را ممنوع کرد

اتباع افغانستان را تمدید کند.

سازمان ملل گزارش داده است که دست‌کم یک میلیون مهاجر افغان پس از سال ۲۰۰۱ وارد ایران شده‌اند و بیش‌تر این مهاجران در هیچ دفتر ثبت نام نشده و به شکل غیرقانونی در این کشور به‌سر می‌برند. برخی از رسانه‌های ایران قبلاً خبر داده بودند که ویزای موقت مهاجران افغان برای شش ماه تمدید شد، این مدت تا چند روز دیگر به پایان می‌رسد. اخیراً دولت ایران طرح صدور ویزای کار را برای شهروندان افغانستان در چند ولایت به‌ویژه در هرات راه‌اندازی کرده؛ اما منتقدان می‌گویند که با توجه به میزان درخواست، رقم افراد که ویزای کار دریافت می‌کنند، بسیار اندک هستند. (بخدی)

خبرنگار واراضی

هادی دریایی

هه هه هاها هو هو پنجاه پنجاه

درود ای ملت پنجاه پنجاه
اسیر ذلت پنجاه پنجاه
از این جا تا تمام کنفرانسها
به لطف دولت پنجاه پنجاه

بعد از آن انتخابات مکرر
و بعبع‌های تقریباً مقدر
چه گرم است بین داکترهای بی‌چیز!
روند گفت‌وگوهای مکرر

چه است در اصطلاح پنجاه پنجاه؟
سراسر افتضاح پنجاه پنجاه
توافق دو داکتر تا بکنند
تشناب را افتتاح پنجاه پنجاه

مگر امنیت این شهر خراب است؟
نه نه، این انتحاری است که خواب است
جسم بی‌روح، تن زخمی ز مردم
هر دو داغ تر اما غرق ثواب است

چو قانون را شکست پنجاه پنجاه
چشم مردم را بست پنجاه پنجاه
حالا دو قافله و دو حکومت
سلامت اند و مست پنجاه پنجاه

شنیدم که عدالت در کما است
از این رو مرغ خانگی، هما است
سیاه را گر سفید گفتند دو داکتر
لطفاً قبول کنید خیر شما است

سفرهای شلوغ پنجاه پنجاه
سیاست و نبوغ پنجاه پنجاه
چرا هر لحظه باید گوش دهیم به
خبرهای دروغ پنجاه پنجاه

دو رهبر پشت میز اقتدار است
شب و روز مصروف جنجال و کار است
حوالی صدارت خیر و خوبی
ولی این گوشه جشن انتحار است

از این پس انتحار پنجاه پنجاه
خواب و تفریح و کار پنجاه پنجاه
که می‌داند که چند روز زنده باشد
ز روی اعتبار پنجاه پنجاه

چه رنجی گشته تقسیم وزارت
برای یختگان بی‌مهارت
اگر باشد که دین تفسیر گردد
کنند هر دو، اما بی‌طهارت

خدا را بندگی پنجاه پنجاه
کمی شرمندگی پنجاه پنجاه
لگدباران کنند هفت آسمان را
عجوز زندگی پنجاه پنجاه

حالا که چرخ‌شان لقی لقی کنند
بُز اهداف‌شان یقین کنند
دری باشد که این خلق خداوند
روند و روی در تق تق کنند

سحرگهان قوقو پنجاه پنجاه
سبزی پالک، کدو پنجاه پنجاه
تحول جمع اصلاحات یعنی
هه‌هه هاها هو هو پنجاه پنجاه

مهر هی جادویی جنرال چیست؟

کلیه علی مزیدی

اکبر بای، سیاست‌مدار تازه‌کار اما با پشتوانه‌ی حکومت گذشته به رهبری آقای کرزی، پول‌های زیادی دریافت کرد تا بتواند حزب جدید و مؤثری را در تقابل با حزب جنبش ملی اسلامی در میان ترک‌تباران ایجاد کند؛ اما دوستم بدون تأخیر، فرصت این کار را با کوبیدن چند سیلی و چماق از وی گرفت. عالم ساعی، والی‌ای که با چانه‌زنی جنرال دوستم و به اساس سهم از بیک‌ها والی جوزجان تعیین شده بود، پس از چندی، تصمیم بغاوت با جنرال دوستم را گرفت که با حمله‌ی مسلحانه افراد دوستم به خانه‌اش، سرانجام از ولایت برکنار و خانه‌نشین شد. وی با تدارک یک مهمانی مفصل، با حضور جنرال دوستم و سران ترک‌تباران، از جنرال عذرخواهی و برای همیشه تعهد عدم سرپیچی داد.

چانه‌زنی جنرال دوستم و به اساس سهم از بیک‌ها والی جوزجان تعیین شده بود، پس از چندی، تصمیم بغاوت با جنرال دوستم را گرفت که با حمله‌ی مسلحانه افراد دوستم به خانه‌اش، سرانجام از ولایت برکنار و خانه‌نشین شد. وی با تدارک یک مهمانی مفصل، با حضور جنرال دوستم و سران ترک‌تباران، از جنرال عذرخواهی و برای همیشه تعهد عدم سرپیچی داد.

دوستم قدرت فوق‌العاده‌ای در مقابله با حریفانش دارد. او بارها گفته است که اگر به وی اجازه دهند، در مدت کمتر از ده روز طالبان را از خاک افغانستان بیرون می‌کند. دوستم در آخرین خیزش سیاسی، از ائتلافی که به ابتکار محمد کریم خلیلی، رهبر حزب وحدت اسلامی با تیم محمد اشرف غنی، رئیس‌جمهور فعلی تشکیل یافت، حمایت کرد و به این ترتیب، توانست جایگاه معاونت دوم را از آن خود کند و اعتبار آن را برای ازبیک‌ها مایه بگذارد. او اکنون بیش از هر زمان دیگر به خود و مردمش امیدوارتر و از جایگاه مردمش که در نظام سیاسی افغانستان به دست آمده، به شدت شادمان است. در حال حاضر قوه‌ی مقننه در دست ترک‌تباران است و در قوه‌ی مجریه نیز اگر رئیس‌جمهور در سفر باشد، این دوستم است که به عنوان رئیس‌جمهور سرپرست، حکم می‌راند.

برای راه‌یابی در معادلات قدرت را ندارند، جنرال دوستم موفق‌ترین رهبر سیاسی تلقی می‌گردد. در حال حاضر قدرت بسیج مردمی را که دوستم دارد، هیچ رهبر سیاسی در افغانستان ندارد.

جنرال دوستم با پشتوانه‌ی مردم و حزبش، با گذر از پیچ‌وخم‌های نزدیک به ۳۵ سال، اکنون به عنوان یک وزنه‌ی سنگین و چهره‌ی بالمانزه در قدرت سیاسی کشور مطرح است. وی توانسته جایگاه مردمش را از صف چهارم به مرتبه‌ی دوم و در مقاطع زمانی، به منزلت نخست‌سیاسی کشور برساند. راز این موفقیت چیست؟ دوستم چه شاه‌مهره‌ی جادویی در اختیار دارد که با وجود سواد در مقطع لیسه، قدم به قدم با غول‌های علمی و سیاست‌مداران تحصیل‌یافته راه می‌رود و گام‌های شمرده‌اش توجه همه را جلب می‌کنند.

شاه‌مهره‌ی جادویی جنرال، مردم اوست. راه رسیدن به آن، روحیه‌ی مردم‌دوستی و مردم‌پروری وی است. او مردم خود را دوست دارد؛ تکیه‌گاه اصلی خود مردم را قرار داده و کوشش می‌کند از طریق راست‌گویی و راستکاری به مردم، اعتمادش را حفظ کند؛ کاری که متأسفانه بیش‌تر رهبران احزاب سیاسی در افغانستان آن را نادیده می‌گیرند.

در ۱۳ سال، اکثر رهبران احزاب به‌خاطر گرفتن چوکی و مقام، مردم‌شان را چون کلوخ بر در و دیوار شهرها و سرک‌ها کوبیدند و برخی نیز اعتبار مردم‌شان را چون «گلم» در پیش پای اربان قدرت هموار کردند؛ اما جنرال دوستم در این مدت، تنها به یک عنوان تشریفاتی «رئیس ستاد مشترک قوای مسلح» اکتفا کرد و عزت مردمش را گرامی داشت. از مردمش حراست کرد و در مقابل «طرح چند پارچه‌سازی اقوام»، حساس و هوشیارانه مقابله نمود. در یک دهه‌ی اخیر، سیاست خاموشی برای درهم شکستن زعامت‌های قومی از طریق ایجاد اختلاف و چند دستگی از سوی قدرت‌های بیرونی و حلقاتی در قدرت جریان داشت. برای تحقق این سیاست، مبالغ زیادی نیز مصرف شدند. اما باز هم تنها رهبر قومی‌ای که از این سیاست کمتر متأثر شد، جنرال دوستم، قوم و حزبش بود. هزارها و تاجیک‌ها بسیار سریع قربانی این سیاست شدند. راحت در مقابل دست‌یابی به مبلغی پول و امتیاز چند موتر و کرایه‌ی یک دفتر، از همه‌چیز گذشتند. چندین حزب، به شاخه‌های ختلف انشعب دادند.

اکبر بای، سیاست‌مدار تازه‌کار اما با پشتوانه‌ی حکومت گذشته به رهبری آقای کرزی، پول‌های زیادی دریافت کرد تا بتواند حزب جدید و مؤثری را در تقابل با حزب جنبش ملی اسلامی در میان ترک‌تباران ایجاد کند؛ اما دوستم بدون تأخیر، فرصت این کار را با کوبیدن چند سیلی و چماق از وی گرفت. عالم ساعی، والی‌ای که با

زمانی که این جنرال ۶۰ ساله در تپه‌های للمی‌زار مزار شریف فرماندهی گروه هزار نفری‌ای از ملیشه‌های ازبیک‌تبار را به عهده داشت و برای شکستن غرورش، کوشش می‌کرد سرش را در مقابل شلیک گلوله، چشم‌نشان افراد زیردستش نکند، هیچ‌گاهی فکر نمی‌کرد خود و مردمش را به سلامت از آن میدان‌های خون و آتش عبور دهد و جایگاه دوم را در جغرافیای قدرت سیاسی کشورش به دست گیرد. معاون اول رئیس‌جمهور شود تا در غیاب وی، برای اداره‌ی کشور فرمان براند.

جنرال دوستم ابتدا کارزار سیاسی خویش را از رهبری یک اتحادیه‌ی کارگری معدن گاز در شمال کشور آغاز کرد. از آن‌جا تحت حمایت دولت وقت جبهه‌ی قدرت‌مند و منسجمی علیه مجاهدین ساخت. انگیزه‌ی رهبری ازبیک‌ها در وی، زمانی رشد کرد که بخت‌آزمایی عبور از صف حکومت کمونیستی داکتر نجیب را موفقانه پشت سر گذاشت و در ردیف رهبران جهادی ایستاد؛ کاری که دیگر فرماندهان ملیشه‌ای در رکاب رژیم خلق و پرچم، زیرکی آن را نیافتند؛ کشته شدند، یا از کشور فرار کردند، یا در تندباد بحران از صحنه‌ی سیاسی حذف شدند.

عضویت وی در «شورای هماهنگی» (جبهه‌ی ضد دولت ربانی) که در آن حزب اسلامی نیز عضویت داشت، با مخالفت شدید گلبدین حکمت‌یار مواجهه شد. حکمت‌یار دوستم را تهمانه‌ی دولت کمونیستی می‌خواند؛ اما شهید عبدالعلی مزاری، رهبر حزب وحدت از وی حمایت کرد و عضویتش را در این جبهه تثبیت نمود. رشد جنرال در این جبهه نیز سریع و حیرت‌آور بود. بسیار زود با رهبران این جبهه، از جمله گلبدین حکمت‌یار رفیق و صمیمی شد و حتا در برخی پروژهای اقتصادی با هم‌دیگر مشترک کار کردند. «بانک نوت»‌هایی که از سوی این جبهه در عرض بانک‌نوت‌های دولت ربانی به چاپ می‌رسیدند، کار مشترک حزب اسلامی، حزب وحدت و حزب جنبش بود که بوجی بوجی به نام «پول دوستم» در بازارهای سراسر کشور سرازیر می‌شد. هر چند «پیس‌هی دوستم» به ارزش نصف پول دولت ربانی در باز معامله می‌شد؛ اما این امر از اقتدار جنرال دوستم نمی‌کاهد. به این ترتیب، پسوند «گلیم‌جم» آهسته آهسته جایگاهش را به حزبی به نام «جنبش ملی اسلامی» داد که جنرال دوستم رهبری آن را به عهده داشت. هدف از تشکیل این حزب سیاسی، انسجام و یک‌پارچه‌سازی هدف‌مندانیه ازبیک‌های سراسر کشور به رهبری خودش بود که در راستای تحقق این هدف، حزب جنبش از موفق‌ترین احزاب سیاسی در افغانستان به حساب می‌آید. اگر واقعیت قومی بودن احزاب سیاسی در افغانستان را در نظر بگیریم که رهبران آن هدفی جز انسجام قومی‌شان

نشست لندن و تلاش‌های دولت جدید افغانستان برای جلب کمک‌های بین‌المللی

نویسنده: CHRISTOPHE PAGET
ترجمه از فرانسوی: نسیم ابراهیمی
منبع: وبسایت رادیوی بین‌المللی فرانسه (RFI)

آموزش محروم اند و در آموزش دسترسی ندارند. در بخش صحت نیز کارهای مهمی صورت گرفته‌اند. طی این مدت، شفاخانه‌ها و کلینیک‌های درمانی تأسیس شده‌اند. این‌ها همه تلاش‌هایی اند که برای بهبودی صورت گرفته‌اند. با این وجود، انتقادهایی نیز علیه جامعه بین‌المللی و حکومت افغانستان وجود دارند که در مقایسه به کمک‌ها و میزان مصرف آن، کار به اندازه‌ی کافی صورت نگرفته است.

نشست لندن در مورد افغانستان به روز پنج‌شنبه، ۴ دسامبر برگزار شد. در این نشست که روی صورت‌ها و اهداف کمک‌های غیرنظامی کشورهای تمویل کننده افغانستان برگزار شده بود، ۵۰ کشور و ۱۵ سازمان بین‌المللی دیگر اشتراک کرده بودند. بن، اولین نشست بین‌المللی در مورد افغانستان می‌باشد که در سال ۲۰۰۱ برگزار شد و فرصتی را فراهم نمود که میلیاردها دلار از سوی جامعه‌ی جهانی برای افغانستان کمک شد.

فساد گسترده

اقتصاد، بزرگ‌ترین مشکل در افغانستان پنداشته می‌شود؛ بدون به میان آوردن حرف جنگ. در دو هفته‌ی اخیر، کابل پایتخت، آماج چندین حمله‌ی انتحاری از سوی شورشیان قرار گرفت. این درست زمانی است که ناتو آمادگی می‌گیرد افغانستان را ترک کند و تنها چند هزار از سربازان خود را در این کشور باقی بگذارد.

با این حال، کمک‌هایی که طی این مدت برای افغانستان صورت گرفته‌اند، تغییرات چشم‌گیری را به میان آورده‌اند. کریم پاکزاد، پژوهشگر در انستیتوت مطالعاتی روابط بین‌الملل و استراتژیک (IRIS) در این مورد چنین می‌گوید: وقتی به گوشه گوشه‌ی این کشور نظری بیاندازیم، می‌بینیم که تغییرات چشم‌گیری به میان آمده‌اند، به‌خصوص در مورد جاده‌ها که نقاط مختلف کشور را بهم وصل می‌کنند، یا وجودی که این جاده‌ها از کیفیت چندانی برخوردار نیستند. در بخش معارف تلاش‌های خوبی صورت گرفته‌اند. در حال حاضر چندین میلیون دانش‌آموز پسر و دختر به مکتب می‌روند؛ اما هستند کودکانی که تا هنوز از

وجود دارند؛ اما نشست لندن نشان می‌دهد که دنیا افغانستان را فراموش نمی‌کند. روی همین باورمندی، تعدادی از نمایندگان جامعه‌ی مدنی افغانستان با اشتراک در نشست لندن، به روز چهارشنبه نشست را برگزار کردند. نعیم ایوب‌زاده، رییس بنیاد انتخابات افغانستان می‌گوید: «آنچه که ما می‌خواستیم، همین است. باید تداوم کمک‌ها و اجرای تعهدات تضمین شود». وی هم‌چنان می‌افزاید که ما تمام کارها را طی دو روز انجام داده نمی‌توانیم. ما در این‌جا به عنوان ناظر شرکت کرده‌ایم. آن‌چه که مهم پنداشته می‌شود، تضمین و اجرای تعهداتی است که دولت افغانستان از نشست لندن می‌گیرد. در فرجام ما خود را روی این نکته متمرکز می‌نماییم: اگر همکاری ادامه نیابد و تعهدات عملی نشوند، افغانستان وضعیت دشواری را سپری خواهد کرد.

عمده‌ی افغانستان می‌باشد، می‌خواهد کمک‌های خود به افغانستان را کاهش دهد. بحران کنونی در کشورهای عراق و سوریه بیش‌تر محور توجه سوئد قرار گرفته است. این کشور می‌خواهد برای حل بحران این کشورها، کمک‌های خویش را در این‌جا افزایش دهد. هم‌چنان یک دلیل قناعت‌بخش دیگر نیز به‌خاطر کاهش کمک‌های خارجی به افغانستان وجود دارد: بحران اوکراین. چنان‌چه بخشی از وزیران خارجه کشورهای عضو ناتو، دیرتر در نشست لندن حضور یافتند، چون آن‌ها در عین‌روز، در نشست روی همکاری‌های امنیتی در اروپا که بیش‌تر روی موضوع اوکراین می‌چرخید، شرکت داشتند.

فشار جامعه‌ی مدنی افغانستان

با وجودی که گرفتاری و تشنج‌های دیگر در جهان

کنون موفقیتی نداشته است. به این معنا که از تشکیل دولت وحدت ملی بیش از دو ماه می‌گذرد؛ اما تا کنون روی وزارت‌خانه‌ها بحث و جنجال‌های زیادی وجود دارند، به‌خصوص روی وزارت‌خانه‌های خارجه، مالیه، داخله، دفاع و... به همین دلیل، وزیران پیشین با عنوان «استثنایی» رییس جمهور را در نشست لندن همراهی می‌کنند.

رقابت در بحران خاور میانه

با این وجود، کشورهای تمویل کننده علاقه‌مندی زیادی در قراردادهای کمک‌های‌شان با تیم سابقه ندارند. لذا اشرف غنی باید تلاش کند کشورهای تمویل کننده را قانع سازد که افغانستان دیگر جای نگرانی برای تمویل کنندگان نمی‌باشد. ژولنیوک رسین، مدیر تحقیقات در مرکز پژوهشی «CNRS» می‌گوید: سوئد یکی از تمویل کنندگان

گره‌اراضی افغانستان، مانع توسعه‌ی اقتصادی

آمده است. او در مکتبی می‌رود که از بلندی تپه بسیار فاصله دارد و وی می‌گوید که گاهی رفتن او به مکتب یا برگشتش به خانه یک و نیم ساعت زمان در برمی‌گیرد. وی گفت: «ما جایی برای فوتبال بازی کردن نداریم».

خدمات عمومی اغلب در فراز تپه‌ها نمی‌رسند. جاده‌ها ناهموار اند و مسیرها شیب دارند. آوردن اشیای مورد ضرورت روزانه، کاری است که قلب را به تپش می‌آورد. باشندگان فراز تپه می‌گویند که آن‌ها برای بسیاری از خدمات ابتدایی به کارآفرینان بخش خصوصی پول می‌پردازند. نصب لوله‌های آب حدود ۲۰ هزار افغانی یا ۳۵۰۰ دلار هزینه دارد و عرضه‌ی آب نیز حدود ۱۰۰۰ افغانی یا ۱۷ دلار در ماه هزینه برمی‌دارد.

اعمار خانه در این‌جا، به انتقال مواد ساختمانی توسط خر یا بر پشت کارگران ضرورت دارد. ذبیح‌الله، کارگر ۱۹ ساله، در بدل انتقال پشته‌ی ۹۰ پوندی خشت در یک محل ساخت‌وساز بر بلندی تپه، روزانه ۴۰۰ افغانی به‌دست می‌آورد و این پشته‌ها با یک ریسمان در پشت او بسته می‌شوند. اخیراً در یکی از روزهای جمعه، او گفت که ۱۰ مرتبه پشته‌ها را به بالای تپه انتقال خواهد داد. وی گفت: «این تنها راه بر فراز تپه است».

با وجود زندگی دشوار، تپه‌ها یکی از محدود جاهای مقرون به صرفه برای برخی از خانواده‌ها است. فتح محمد ۴۵ ساله که یک کارمند حکومتی از ولایت پنجشیر است، گفت که زمینی را که اکنون در آن‌جا خانه ساخته است، به‌سادگی تصرف کرد. وی گفت: «برای کوه که پول می‌دهد؟»

سطح دریا بلند واقع شده؛ اما اجتماع ساکن در آن فقیر است. در حالی که در شهرهای دیگر این ارتفاعات جای ثروت‌مندان است؛ اما در این‌جا این ارتفاعات یک بار مسئولیت است.

محمد هفتاد ساله، هفته‌ی یک بار برای اجرای کارهای روزمره از خانه‌اش بیرون می‌شود و از یک مسیر سراسیمه با زحمت پایین می‌آید. او به کمک عصایش بالا می‌رود و در جریان راه می‌ایستد تا نفسی تازه کند. وی گفت: «بالا رفتن و پایین آمدن سخت‌تر می‌شود» «من دارم پیر می‌شوم».

باشندگان این روستای داخل شهر می‌گویند که بسیاری از این زمین‌ها توسط فرماندهان پیشین مجاهدین، که در برابر شوروی جنگیدند و مردان قدرت‌مند و بافتخار در جامعه‌ی افغانستان اند، اشغال شده بودند. آن‌ها قطعه‌های زمین را به مردم فقیر می‌فروشدند، مردمی که تعداد زیادی از آن‌ها از ولایت‌های شمالی افغانستان در جست‌وجوی کار به این‌جا کوچیده‌اند. انتقال مالکیت به‌ندرت به شکل رسمی مستند ساخته می‌شود.

عزیز احمد، مردی از ولایت پنجشیر که پنجمین دهه‌ی زندگی‌اش را تجربه می‌کند و قطعه‌هایی از زمین فراز تپه را فروخته است، گفت: «تعداد زیادی از مردم، زمین‌ها را بدون دریافت سندی از حکومت خریداری می‌کنند».

بسیاری از ساکنان این بلندی کوه، از اجتماعات فقیر به این‌جا آمده‌اند؛ اجتماعاتی که این افراد با امرار معاش از زراعت در آن‌جا زندگی می‌کردند. احمد ساویز ۱۴ ساله گفت، پس از این‌که سه سال پیش پدرش در جریان زد و خوردی با طالبان کشته شد، از ولایت بدخشان برای زندگی با اقاربش به این‌جا

کشور یکی از اولویت‌های حکومتش است. وی برآورد می‌کند که سه‌چهارم باشندگان کابل، شهری با پنج میلیون جمعیت، در خانه‌هایی زندگی می‌کنند که به شکل غیرقانونی ساخته شده‌اند.

آقای غنی در مصاحبه‌ای قبل از مراسم تحلیفش در ماه سپتامبر، گفت: «تمام تجربه‌های جهانی نشان می‌دهند که غیررسمی بودن، یک شکست سیاست‌های حکومت است». «تعهد ما این است که تمام خانه‌سازی‌های غیرقانونی در این شهر و شهرهای دیگر را قانونی بسازیم. چون وقتی حقوق مالکیت پایدار داشته باشید، هم به پولیس، هم به محکمه و هم به حکومت ارتباط پیدا می‌کنید».

کمیته نظارت و ارزیابی که از کارشناسان مبارزه با فساد افغانستان و نماینده‌های بین‌المللی تشکیل شده است، می‌گوید که صرف یک‌سوم اراضی افغانستان به‌درستی بررسی شده است و ناامنی، حاکمیت ضعیف قانون، مداخله‌ی جنگ‌سالاران و یک چهارچوب ضعیف قانونی این مشکل را تشدید می‌کند. این کمیته می‌گوید که این حالت، به اشخاص قدرت‌مند و سیاسی اجازه می‌دهد تا قبیله‌های جعلی بسازند یا به‌سادگی زمین‌ها را غضب کنند.

در یک گزارش اخیر سازمان ملل متحد آمده بود که فساد در افغانستان «به یک بازار پررونق، در حال توسعه و غیرقانونی اراضی و ظهور «مافیای زمین» متشکل از همین دلالان قدرت در داخل و خارج حکومت، منجر شده است».

کابل را قلعه‌هایی احاطه کرده‌اند که بسیاری‌ها در آن‌ها به شکل غیرقانونی مسکن‌گزین شده‌اند. از خانه‌ی محمد، بر فراز کوه، می‌توان ساحه‌ی وسیعی از پایتخت افغانستان را دید، پایتختی که ۵۹۰۰۰ فوت از

منبع: وال استریت ژورنال
نویسنده: ناتان هاج با همکاری احسان‌الله امیری
برگردان: حمید مهدوی

پرداخت. این مرد هفتاد ساله گفت: «من هیچ سند رسمی ندارم».

میلیون‌ها افغان، مانند محمد، روی زمین‌هایی زندگی می‌کنند که مالکیت قانونی مشخص ندارند. کارشناسان افغان و بین‌المللی می‌گویند که فقدان یک سیستم کارای مدیریت اراضی، یکی از جدی‌ترین موانع توسعه‌ی اقتصادی در کشور است. اشرف غنی که انتظار می‌رود خلاصه‌ی برنامه‌هایش در مورد حکومت‌داری، مبارزه با فساد و افزایش درآمد‌ها را در یک کنفرانس بین‌المللی در هفته‌ی جاری ارائه کند [کرد]، می‌گوید که بازبینی کلی سیستم اراضی

میلیون‌ها افغان روی زمین‌هایی زندگی می‌کنند که مالکیت حقوقی مشخص ندارند و مانع جدی انکشاف اقتصادی در این کشور است. عید محمد از تماشای نمای وسیعی از کابل از خانه‌اش، لذت می‌برد؛ اما مشخص نیست که آیا این خانه واقعا از اوست یا خیر. وی گفت که دوازده سال قبل قطعه زمین کوچکی را که بر فراز یک تپه در داخل کابل واقع شده است، از شخصی به‌نام قاری عصمت‌الله خرید. این یک معامله‌ی دست به‌دست بود؛ محمد برای به‌دست آوردن حق اعمار خانه‌ی خشتی و با سقف هموارش، به شکل غیرقانونی، ۳۰ هزار افغانی یا حدود ۵۲۴۰۰ دلار

قدرت متمرکز یا برنامهریزی متمرکز؟

کج عبداللهی

با تقسیم مساوی نظارت/کنترل ادارهها و با فرض این که در هفته‌ی شش روز تمام کار نمایند، قادر خواهند شد روزانه چهار اداره را نظارت/بررسی و کنترل کنند. این نشان می‌دهد که وقت لازم در هر هفته برای کنترل هر وزارت/اداره/ولایت صرفاً یک و نیم ساعت است. با در نظر داشتن توانمندی کادرها برای کنترل، نظارت و حسابگیری از کارمندان تحت نظارتشان، مدیریت حدود مجاز کنترل را تثبیت کرده است که قبلاً مطرح کردم. حال که حدود مجاز ظرفیت کنترل، نظارت و حسابگیری مشخص شد، آیا این تمرکز قدرت به نفع کشور و مردم خواهد بود؟ مناسب است رییس جمهور و رییس اجرایی و معاونان‌شان این همه قدرت را در حیطه‌ی صلاحیت خویش متمرکز سازند که هیچ‌گانه به صورت درست قادر نشوند از ادارات زیر کنترل‌شان حسابگیری نمایند؟ بدون شک جواب منفی است. البته بحث دیگری نیز مطرح است که رییس جمهور بایستی بر مسایل کشوری اشراف داشته باشد. من با بحث اشراف موافقم؛ اما در حدودی که اصول مدیریت زیر پا نشود. در این صورت، دو مدل نظارتی می‌تواند مطرح باشد:

اول، زیاد کردن ناظران به صورت عمودی، یعنی برای این که نظارت از حدود مجاز آن، پنج کارمند/اداره/وزارت بیش تر نشود، بهتر است وزارت‌ها/ادارات/ولایات را به کلسترهای کوچکتری جمع کرد و در رأس هر کدام یک ناظر تعیین کرد و بعداً ناظران بایستی به رییس جمهور/اجرایی و معاونان‌شان گزارش/حساب دهند و نظارت هم در همان قاعده صورت گیرد. مثلاً وزارت‌های سکوتوری را در یک کلستر، وزارت‌های اجتماعی را در کلستر دیگر، وزارت‌های مالی و به ترتیب امنیتی و دفاعی را جدا. اداره‌های مرکزی را هم همین‌طور و ولایت‌ها را به هشت حوزه تقسیم و سپس حوزه‌ها را نیز به شمال و جنوب تقسیم کنند که در نهایت از مجموع هشت حوزه می‌شود دو ناظر حوزه‌های شمالی و مرکزی که جوابگو/حساب‌ده به رییس جمهور/اجرایی و معاونان‌شان باشند. در این شیوه‌ی نظارتی، باز هم کیفیت نظارت مربوط می‌شود به ناظران.

اما مدل دومی تغییر نظارت مدیریتی به دیدگاه واحد و استخراج برنامه‌های جغرافیایی و سکوتوری برمی‌گردد. در این صورت، حدود کنترل به صورت خودکار بر اساس استخراج برنامه تقسیم می‌شود و هر برنامه بایستی جوابگویی و حساب‌دهی خود را داشته باشد. جوابگویی و حساب‌دهی این نوع حدود کنترل مدیریتی مربوط به کیفیت نظارت ناظر، نه بلکه به کیفیت محصول و بازدهی/نتیجه و دست‌آورد برنامه می‌شود که دست‌آورد برنامه‌ی هر حوزه‌ی جغرافیایی/سکوتوری بایستی دیدگاه کلی حکومت را به‌دست آورد. در غیر آن، کمبود/نقص یا در استخراج برنامه شکل گرفته است، یا در نحوه‌ی تطبیق. بحث حدود کنترل در محدوده‌ی برنامه مدغم می‌شود که هر واحد برای خودش مدیر و ناظر خواهد داشت. در این صورت، تمرکز کار اداری/اجرایی در مرکز به‌وجود نمی‌آید و رییس جمهور از یک فرد حساب‌ده به یک فرد حساب‌گیر تبدیل می‌شود.

در ساختار متمرکز کنونی، رییس جمهور برخلاف نقش حسابگیری‌اش، خود حساب‌ده است؛ زیرا از الف تا یای حکومت‌داری بسته به خودش است و بایستی در مقابل هر امضایش، به ملت حساب دهد. حال آن که در صورت تغییر مدیریت شکلی/اداری به مدیریت برنامه‌ای، رییس جمهور فقط در مقابل دیدگاهش که به مردم باور و اعتماد هماهنگی ایجاد کند، مسئول است و بس. اگر مدیران حکومت قادر نشوند دست‌آورد برنامه‌ی‌شان را در مطابقت به دیدگاه بسازند، در آن صورت به رییس جمهور حساب‌ده خواهند بود و تمرکز حجم کار اداری نیز از بین خواهد رفت و در کشور همه‌ی مدیران در سطوح مختلف به مردم حساب‌ده خواهند بود. در نهایت پیش‌نهاد می‌کنم، رییس جمهور یک دیدگاه واضح، جامع و قابل حصول تدوین و به مدیران ارشد حکومت در سطوح سکوتوری و جغرافیایی برای استخراج برنامه محول نماید، تا رییس جمهور و رییس اجرایی و تیم‌شان به‌جای حساب‌دهی، از مدیران ارشد حکومت در سطوح سکوتوری و جغرافیایی حساب‌گیر باشند.

قدرت متمرکز آن است که صلاحیت انتخاب، انتصاب، تعیین و اجرا به‌دست یک شخص (رییس جمهور) خلاصه شود، یا به بیان دیگر، تمام کشور از همان یک نقطه کنترل شود. در این نوع ساختار، تغییر، تبدیل، ارتقا و تقرر کارمندان ارشد حکومت به امر یک مقام و آن هم رییس جمهور صورت می‌گیرد. در کنار امور کادری، کنترل/نظارت کارها در سطح مرکز و ولایت‌های ۳۴ گانه نیز از همین نقطه صورت می‌گیرد. منظوری برنامه‌ها، احکام تقنینی و اجرایی نیز از همین مرکز صادر می‌شود. اجرای این همه کار از یک مرکز، به‌خودی خود تراکم کاری را در آنجا ایجاد می‌کند و در نتیجه کندی در اجرائات امور به‌وجود می‌آورد.

در مدیریت اداره‌ی عامه حدود کنترل/نظارت (Span of Control) مجاز را به‌طور اوسط بین سه تا پنج کارمند/اداره و حد اکثر هفت کارمند/اداره معین می‌کند. در غیر آن، نظارت به‌خوبی صورت نمی‌گیرد و مدیر نمی‌تواند از کارمندان تحت نظارت خویش کنترل مناسب داشته باشد. در ساختار متمرکز افغانستان، حدود کنترل رییس جمهور به این ترتیب است: بیست و شش وزارت، حدود بیش‌تر از سی و چند اداره‌ی مستقل مرکزی و سی و چهار ولایت، به اضافه‌ی رابطه‌ی هماهنگی یا قوه‌ی قضایی و تقنینی به عنوان رییس دولت.

هر چند ولایت‌ها در تیوری تحت کنترل و نظارت اداره‌ی ارگان‌های محل قرار دارد؛ اما تقرر والیان از صلاحیت اداره‌ی ارگان‌های محل نیست و بر علاوه این که در این سیزده سال گذشته رسم بر این بوده است که والی به شخص رییس جمهور حساب‌ده بوده است، نه به رییس ارگان‌های محل. همین‌طور فرماندهان پولیس ولایت‌ها در تیوری به معین امنیتی/وزیر داخله پاسخگو اند ولی در عمل مستقیماً تحت کنترل رییس جمهور قرار دارند. به این ترتیب که ذکرش رفت، حدود کنترل/نظارت رییس جمهور مجموعاً نزدیک به صد و سی و چند اداره می‌رسد. فرض کنیم که این تعداد به‌صورت مساویانه بین رییس جمهور و معاونانش تقسیم شده باشد. در آن صورت، هر کدام مجبور به کنترل بیش‌تر از چهل و چند اداره می‌شوند. اگر حدود مجاز کنترل حداکثر هفت اداره/کارمند را با چهل و چند اداره/کارمند مقایسه کنیم، به‌وضوح درمی‌یابیم که این نظارت رییس جمهور و معاونانش از حدود مجاز مدیریتی آن خارج و بیش‌تر از شش برابر حد مجاز حدود کنترل یک شخص در اداره است. در این صورت، دیده می‌شود که رییس جمهور و معاونانش قادر نیستند از چهل و چند اداره‌ی تحت کنترل‌شان به‌درستی نظارت نمایند و حساب گیرند. اگر چهل و پنج اداره را به شش روز هفته تقسیم کنیم، در آن صورت رییس جمهور و معاونانش هر کدام روزانه بایستی از بیش‌تر از هفت اداره نظارت نمایند و این نظارت صرفاً هفته‌ی یک‌بار صورت می‌گیرد و به نیتش تر. اگر رییس جمهور روزانه صرفاً هفت ساعت کار متمرکز روی یک اداره انجام دهد، در آن صورت با در نظر داشتن صرف غذا و چای - اگر مهمان نداشته باشد - صرفاً می‌تواند کمتر از یک ساعت وقت را برای نظارت و حسابگیری (بالمغز اگر وجود داشته باشد) از یک اداره در هفته اختصاص دهد. آیا برای اداره‌ی که رییس جمهور یا معاونانش صرفاً هفته‌ی یک‌بار و برای کمتر از یک ساعت به مسایل و مشکلات آن و کنترل کارکردهایش وقت می‌گذارند، قادر خواهند شد مشکلات و نابه‌سامانی‌های آن اداره را حل کنند و از اجرائات ناقص آن اداره نظارت لازم را بنمایند؟ بدون شک، جواب این سوال منفی است و این مسئله خود نشان می‌دهد که تمرکز قدرت در مرکز تا چه حدی به نفع تقویت فساد و ضرر مردم/مستفیدان آن اداره خواهد بود.

اضافه‌تر از این، تقرری کارمندان ارشد دولت، از رتبه‌ی دوم جدید به بالا، یعنی رتبه‌ی دو، اول، فوق و مافوق قبلی بایستی به منظوری مقام ریاست جمهوری برسد. اگر فرض را بر این بگذاریم که هر وزارت/اداره‌ی مرکزی و ولایت به‌طور اوسط بیش‌تر از سی و پنج ریاست نداشته باشد، در آن صورت، درمی‌یابیم که رییس جمهور بایستی به تقرر بیش‌تر از شش هزار و صد پست منظوری دهد. اگر این منظوری را صرفاً برای پنج سال یک‌بار در نظر بگیریم، در می‌یابیم که رییس جمهور به‌طور اوسط از شروع تا ختم کارش، به‌صورت منظم هر هفته بایستی بیش‌تر از بیست و پنج پست کارمندان ارشد حکومت را منظوری دهد.

اگر روزانه یک ملاقات یک ساعته را برای رییس جمهور و معاونانش در نظر بگیریم، در آن صورت با جمع کردن ساده‌ی منظوری کارمندان ارشد حکومت، ملاقات و نظارت اداره/وزارت/ولایت تحت کنترلش، روزانه بایستی بیش‌تر از هفت اداره/وزارت/ولایت، منظوری پنج تقرر و یک ملاقات را انجام دهد. پس با در نظر داشتن این مقدار حجم کار، این رییس جمهور ما ماشالله می‌شود ماشین امضا و نظارت/حسابگیری از ادارات و ملاقات با بیرونی‌ها. آیا این همه به‌صورت درست و لازم آن انجام‌شدنی است؟ رییس جمهور و رییس اجرایی با معاونان‌شان قادر خواهند شد یک حکومت سالم را رهبری و نظارت نمایند؟

این حدود کنترل غیرمجاز، خودبه‌خود زمینه را برای ایجاد فساد در حکومت تقویت می‌کند. هرگاه از کارمندی/اداره‌ی به‌درستی نظارت نشود، در آن صورت مشخص است که وضعیت اداره/کارمند که در عملکردش به‌نحوی خودمختار است، چگونه می‌شود و به نظرم تصویرش به‌خودی خود نمایان است؛ زیرا رییس او از کنترل مناسب را ندارد. در حکومت وحدت ملی و در صورت تقسیم قدرت بین تیم رییس جمهور و رییس اجرایی، هر کدام، رییس جمهور، رییس اجرایی و معاونان‌شان

چهارک

یادداشت‌های سخیدادهااتف

همه عاشق مایند

کشورهای جهان یک‌بار دیگر تأکید کردند که پس از سال دو هزار و چهارده از افغانستان به‌شدت حمایت خواهند کرد. قابل ذکر است که آن تعداد از کشورها که هنوز کشور نشده‌اند، به‌خاطر همین کشور نبودن خود نتوانستند از افغانستان حمایت کنند؛ اما قول دادند که این مسئله را در آینده در نظر خواهند گرفت. فرمانده اصلی نیروهای کرد در شهر کوبانی سوریه اعلام کرد که به محضی که از جنگ با داعش فراغت بیاید، حمایت خود را از افغانستان اعلام خواهد کرد.

وزیر خارجه‌ی امریکا قول داد که از دولت جدید افغانستان طوری حمایت کند که دهان همه‌ی ممالک حسود منطقه نیاز به بازسازی پیدا کند. جان کری گفت:

«ما قبلاً در افغانستان رییس دولت کم داشتیم و به این خاطر نمی‌توانستیم با دل جمع از این کشور حمایت کنیم. حالا خوش‌بختانه دو رییس دولت داریم و سومی‌اش هم در کابل مشغول سپری کردن خوش‌ترین روزهای زندگی خود می‌باشد».

جان کری از کشورهای دوست در منطقه و جهان خواست که دست از مداخله در امور افغانستان بردارند. وی در سخنانی صریح دخالت‌های بعضی از کشورها در بعضی از امور افغانستان را نامناسب توصیف کرد و گفت:

«سیاست ایالات متحده در افغانستان همیشه این بوده که کار را به‌دست خود افغان‌ها بسپارد و از مداخله در امور داخلی این کشور پرهیز کند. البته ما از مقرر شدن غلام جیلانی به عنوان سخن‌گوی والی زابل ناراحت هستیم و همین‌طور به هیچ‌وجه نمی‌خواهیم که میزان مصرف شیر خشک در قصر ریاست جمهوری مثل سال‌های گذشته سرسام‌آور باشد. با وجود این، دولت افغانستان یک دولت مستقل است و طبعاً حق دارد که تصمیم دولت ما مبنی بر عدم مداخله در افغانستان را قبول نکند».

در خبری دیگر، جمعی از فعالان مدنی که برای اشتراک در کنفرانس لندن به انگلستان رفته بودند، شایعه‌ی پناهنده‌گی خود به آن کشور را رد کردند. یکی از این فعالان گفت:

«پرمیلا جان دختر عمه‌ی من که در لندن زندگی می‌کند، به من توصیه کرد که پس به افغانستان برم و مردم رنج‌دیده‌ی کشور خود نجات بدم. من قصد دارم ای خواهر پرمیلا را بابتس که عملی کنم و اگر مردم علاقه‌مند نجات یافتن باشند، بری اونا جرحت بتم که فرض می‌ثال از قعقرا نجات بیافن».

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		برای متعلمین و محصلین	
6 Months	100\$ USD	۲۵۰۰ افغانی	شش ماهه	۷۵۰ افغانی	سه ماهه
Annual	180\$ USD	۴۰۰۰ افغانی	یک ساله	۱۳۰۰ افغانی	یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

چگونه چالش‌ها را حرفه‌ای مدیریت کنیم؟

بخش دوم

را در باره‌ی مدل پارتیشن‌ها، صندلی‌ها، فرش‌ها و نورپردازی به رای گذاشتیم. دو ماه مانده به جابه‌جایی ما جلساتی را تحت عنوان «آشنایی با شما» ترتیب دادیم. این جلسات به کارکنان این امکان را می‌داد تا با یکدیگر در تعامل بیشتر باشند و روابط جمعی و مشارکتی خود را بهبود بخشند و خود را برای کار در کنار یکدیگر آماده کنند

علاوه بر این اقدامات آموزشی، ما کارکنان را به ابزار جدیدی مجهز کردیم که قرار بود در محیط کاری جدید به کار روند. به عنوان مثال، محیط کاری جدید مجهز به تلفن‌های بیسیم و لپ‌تاپ‌هایی بود که به کارکنان این امکان را می‌داد تا از یک محیط باز بیش‌ترین بهره را ببرند. بنابراین، مدتی قبل از جابه‌جایی، سفیران مسئول رسیدگی به امور فن‌آوری، جلساتی را جهت آموزش چگونگی استفاده‌ی بهینه از این ابزارها تشکیل دادند.

نهایتاً این که برای آن که شوک ناشی از جابه‌جایی به‌ویژه برای کسانی که سال‌ها پشت درهای بسته کار کرده بودند، به حداقل برسد، به کارکنان راه‌کارهای رفتاری کار در یک محیط باز را ارائه کردیم. راه‌کارهایی چون: چگونگی کار در فاصله‌ی کمی از دیگران، نشینده گرفتن همه‌همه و سروصداها، جلوگیری از حواس‌پرتی، آداب غذا خوردن در کنار دیگران، استفاده‌ی مناسب از محل‌های اجتماع و تلاش برای فراهم آوردن محیطی خلاق، هماهنگ و همراه با آسودگی بیش‌تر.

درس چهارم: افراد مناسب را شناسایی کنید و به کار بگیرید

تشکیل تیمی از افراد خبره از مهره‌های اصلی موفقیت یک برنامه‌ی مدیریت تغییر است. زمانی که نظارت بر این کمپاین را آغاز کردم، دریافتیم که ترکیب سه عنصر رهبری، منابع انسانی و ارتباطات از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و مجموعه‌ی تلاش افراد بود که نهایتاً به موفقیت ما منجر شد.

نتیجه‌گیری

پس از پایان یک کمپاین و در زمان ارزیابی آن همه مایلند عینک خوش‌بینی به چشم زده و جنبه‌های منفی و نقطه ضعف‌های آن را نادیده بگیرند. اما هیچ کمپاینی به موفقیت صد درصد دست نمی‌یابد. در آخر کار معمولاً کارهای نیمه‌تمام بسیاری وجود دارند. به‌یاد داشته باشید که برای مدیریت تغییرات گسترده، فرمولی جادویی وجود ندارد. تغییرات از هر سازمان تا سازمان دیگر متفاوت است و هر تجربه ویژگی‌های خود را داراست.

(برترین‌ها، ترجمه شده از روزنامه‌ی دنیای اقتصاد)

لازم نیست این تغییرات را میان همکاران خود «تبلیغ» کنید. تأکید کردیم که حسن همکاری آن‌ها برای ما از هر چیزی ارزشمندتر است و این فرصت بزرگی است که اگر در آن سهیم شوند، می‌توانند در تصمیم‌گیری‌های مهم سازمانی طی فرآیند تغییر شرکت کنند. نهایتاً هرکسی مسئولیت خود را با کمال میل پذیرفت و همه‌ی اعضا این مأموریت را جدی تلقی کردند.

هرازگاهی تیم‌ها با یکدیگر ملاقات می‌کردند تا در باره‌ی آینده‌ی شرکت گفت‌وگو کرده و به حل مسایل مهم بپردازند. این گفت‌وگوهای مکرر موجب می‌شدند که طیف وسیعی از افکار مورد بررسی قرار گرفته و پیام‌ها میان سطوح مختلفی از مخاطبان درون سازمانی رد و بدل شوند.

درس سوم: آموزش فرهنگی و رفتاری را گسترش دهید

زمانی که یک تحول تمامی عادات کاری را تغییر می‌دهد، نمی‌توانید انتظار داشته باشید که کارکنان یک‌شبه خود را با شرایط جدید وفق داده و به‌سرعت مهارت‌های لازم را کسب کنند. این یکی از نگرانی‌های اصلی ما طی فعالیت کمپاین بود، چرا که محیط جدید با محیط سابق به کلی متفاوت بود و شرکت تنها ۱۰ ماه فرصت داشت تا تحولات لازم را در فرهنگ کاری کارکنان ایجاد کند تا فرآیند جابه‌جایی در نهایت آرامش و به‌دور از هرگونه بحران احتمالی صورت پذیرد.

به‌زودی دریافتیم که همزمان با پیمودن مسیر تغییر، موفقیت‌های کوچک انگیزه‌ای برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ‌تر می‌شوند و ابتکارات آموزشی چه کوچک باشند و چه بزرگ، باید دوران فعالیت کمپاین طرح‌های ابتکاری با تمرکز بر جنبه‌های رفتاری کار به اجرا گذاشته شدند تا کارکنان بتوانند پیش از جابه‌جایی مهارت‌های لازم در محیط جدید را کسب کرده و بلافاصله پس از جابه‌جایی آن‌ها را به کار گیرند.

از جمله‌ی این طرح‌ها، «چالش در باز» بود که بر اساس آن کارکنان موظف بودند به مدت یک‌ماه در اتاق‌های کار خود را باز بگذارند. برای آن که عادات کاری و تغییرات‌شان به‌خوبی قابل مشاهده باشد، کارکنان موظف بودند از وقایع مربوطه گزارش‌های هفتگی تهیه کنند و مشکلات احتمالی را به بحث بنشینند. برای آن که دفتر کار فعلی کارکنان با آن اتاق‌های کوچک، محیط کاری آینده را تداعی کند، اتاق‌های خالی را به فضاهایی هم‌چون آلاچیق تبدیل کرده تا مکالمات خصوصی و تماس‌های کنفرانسی ویژه در این فضاها انجام شوند.

برای آن که کارکنان در تصمیم‌گیری‌های مربوط به زیبایی‌شناسی معماری سهیم باشند، نظر آن‌ها

درس دوم: کارکنان، خود نمایندگان تغییرند

به‌عنوان یک مدیر در دوران تغییر، نمی‌توانید تغییر مربوطه را به‌سادگی شرح دهید و توقع داشته باشید کارکنان هم آن را به‌سادگی بپذیرند. برای این که روحیه‌ی کارکنان را تقویت کنیم و به آن‌ها اطمینان دهیم که اعضای اصلی تیم‌ها طی دوره‌ی تغییر در جایگاه خود باقی می‌مانند، لازم است رویکردی درست اتخاذ کنیم تا کارمندان احساس نکنند تغییر از همین حالا در حال رخ دادن است و آن‌ها در عمل انجام شده قرار گرفته‌اند.

به همین منظوره، از میان کارکنان شرکت سه گروه ۱۰ نفره را انتخاب کرده و آن‌ها را «سفیران تغییر» نامیدیم. هر گروه وظیفه‌ی متفاوتی را برعهده داشتند. یکی مسئولیت مدیریت تغییرات رفتاری را برعهده گرفت. دیگری مسایل مربوط به تکنولوژی را مدیریت می‌کرد و گروه آخر وظیفه داشت تغییرات محیطی را بررسی و فرآیند گذار از یک شرکت سنتی به یک سازمان عاری از کاغذبازی را مدیریت کند.

هر گروه موظف بود اطلاعات مربوط به تغییرات را در اختیار دو گروه دیگر قرار دهد و همزمان با ارائه‌ی بازخوردهای کارکنان به مدیریت از این که تمامی دغدغه‌ها و سوالات آن‌ها مورد بررسی قرار گرفته‌اند، اطمینان حاصل کند. این شیوه به کارکنان این امکان را می‌داد که در فرآیند مدیریت تغییر نقشی فعال ایفا کنند. پیش از جابه‌جایی، سفیران تغییر از ساختمان جدید بازدید کردند و امکانات کلیدی آن، از جمله کافه‌تربا، ایستگاه‌های کاری و مراکز اجتماعات و اتاق‌های خلاقیت را بررسی کردند.

این شیوه‌ی ابتکاری موجب برانگیختن هیجان میان کارکنان شده بود. فرآیند انتخاب این افراد نیز تا حد زیادی حایز اهمیت بود. سفیران تغییر ما از سطوح مختلف سازمان و بر اساس میزان مهارت‌های ارتباطی، اعتبار، نفوذ و تأثیرگذاری‌شان انتخاب شده بودند. از سوی دیگر، ما بر اساس برخی سیاست‌های استراتژیک خود، بعضی از این اعضا را نیز از میان مخالفان فرآیند تغییر انتخاب کردیم. تلفیقی از این ویژگی‌ها و انتخاب افراد از میان موافقان و مخالفان در موفقیت ما نقش مهمی داشت. حال اگر سفیران برگزیده این مسئولیت را نمی‌پذیرفتند چه؟ اگر آن‌ها حسن نیت ما را زیر سوال می‌بردند چه باید می‌کردیم؟ ناگهان این سوالات در ذهنم پدیدار شدند.

برای رفع این مشکل احتمالی و حصول اطمینان از این که میان مدیران ارشد و کارکنان سوء تعبیری رخ نداده است، به اعضای تیم‌ها اعلام کردیم که

Asad Kosha

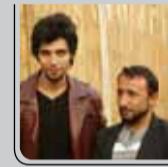
جامعه‌ی مدنی افغانی؛ از پوپولیسیم زبانی تا جامعه‌ی انبوهی

۱. در افکار هگل جامعه‌ی مدنی مجمع نهادهای اجتماعی‌ای است که به مثابه جز در برابر کلیت دولت نمودار می‌گردد. جامعه‌ی مدنی از این چشم‌انداز، شامل سندیکاها، اتحادیه‌ها، رسانه‌ها، احزاب و دستگاه‌های دینی می‌گردد. این نهادها در نزد هگل، مجمع گروه‌هایی اند که با عبور از غرایز اولیه وارد جامعه‌ی مدنی و قلمرو اخلاقی جامعه‌ی مدرن می‌گردند.

۲. در نزد مارکس، جامعه‌ی مدنی، حوزه‌ی خودخواهی‌ها است. در خوانش مارکسی، جامعه‌ی مدنی دیگر آن نهاد اخلاقی اجتماعی نیست. یا به سخن دیگر، در فهم مارکس، جامعه‌ی مدنی همان جامعه‌ی بورژوازی است. جامعه‌ای که ذاتاً جامعه‌ی بورژوا و جامعه‌ی اقتصادی است.

۳. در سیاست امروز افغانستان، جامعه‌ی مدنی افغانی اما، گروه پوپولیسیتی است که در درجه‌ی اول جامعه‌ی اقتصادی-انجوبی (NGO) است. حیوان مدنی افغانی از این منظر، برخلاف حیوان اخلاقی و حیوان مدنی هگل، حیوان پروژه‌ای است. به سخن دیگر، جامعه‌ی مدنی افغانی، جامعه‌ای است که فرد در آن بیش از آن که به نقد قدرت و اخلاقی‌سازی دولت بپردازد، به سود گروهی و به لذت‌های روزمره و فردی می‌اندیشد. جامعه‌ی مدنی افغانی، از این چشم‌انداز، جامعه‌ای است فاقد هرگونه خصیصه‌ی انتقادی و اخلاقی؛ جامعه‌ی مصرف‌گر، عوام‌فریب، اخته‌گر و پروژه‌ای.

یعقوب یسنا

روایت اساطیری «فرد» (گذر از مطلقیت)

آن چه را که ما «خرد» می‌گوییم، در اصل نام یکی از فرشته‌های زرتشتی است؛ بنابراین، دستگاه‌های خردورزی و عقلانی از درون مفاهیم اساطیری یا از تحلیل مفاهیم و روایت‌های اساطیری بیرون شده‌اند و خاستگاه اساطیری دارند که این خاستگاه اساطیری تا هنوز در امر خردورزی و فلسفی دریافتنی است. هنگامی که می‌پرسیم، «خرد چیست»، «عشق چیست» و... این پرسش‌ها می‌توانند پرسش از یک هویت اساطیری باشند؛ زیرا این پرسش‌ها، این تصور را برمی‌انگیزاند تا برای جست‌وجوی پاسخ در ماورای انسان باشیم که از دست گیری به‌سوی ما می‌آید؛ در حالی که چیست‌های بیرون‌انسانی و بیرون‌بشری، معنایی ندارند؛ معناها خاستگاه مناسبات درون‌بشری دارند.

شاهنامه‌ی فردوسی که با «خرد» آغاز می‌شود، این «خرد» پیشینه‌ی فرهنگی و اساطیری در زبان فارسی دارد که خرد (خرتو) نام همان فرشته‌ی زرتشتی است که انسان را وامی‌دارد تا وجود اهورامزدا را تدبیر و اندیشه کند و با این تدبیر، نسبتش را با اهورامزدا برقرار کند، به کردار امر خیر بپردازد و جهان اهورایی و اهریمنی را تشخیص بدهد.

در اوستا نخستین کسی که رابطه‌اش را با اهورامزدا تدبیر کرد، کیومرث بود؛ برای همین درک است که از کیومرث، نخست‌اندیش یاد می‌شود.

هر روایت اساطیری از نظر معرفتی، نسبت روایت کاملی است که اهل اسطوره را از نظر معرفت اساطیری و پرسش‌های هستی‌شناسانه‌ی اساطیری از جهان، قناعت می‌دهد؛ بنابراین، بهتر است برخورد ما با اساطیر هر زبان و هر قوم، برخورد کثرت‌گرایانه باشد، نه این که به این تصور باشیم که حقیقی‌ترین روایت، تنها روایت فلان زبان یا فلان قوم است. خردورزی بایستی انسان را از مطلقیت حقیقت گذر بدهد تا انسان در گرو امر حقیقت‌باوری مطلق نماند.

Partaw Naderi

ما در دستگاه دولتی خود مشکلات فراوانی داریم. فساد اداری و مالی در دستگاه بیداد می‌کند. وزیران و اریکه‌نشینان بیش‌تر قوم‌محور، زبان‌محور و نژاد‌محور اند و این امر وزارت‌خانه‌های ما را به وزارت‌خانه‌های

زبانی و قومی بدل کرده است. گویی تفکر و اندیشه‌ی همه‌ی افغانستانی‌ها به نهادهای دولتی ما اجازه‌ی ورود ندارد. چنین مشکلاتی خود سرچشمه‌ی مشکلات گسترده‌ای در زندگی اجتماعی و اقتصادی مردم شده است. پرسش این‌جاست که جامعه‌ی مدنی افغانستان که گاهی چنان عقل کل در آن بالا نشسته و همگان را با شلاق انتقاد می‌کوبد؛ آیا از چنین بیماری‌ای برکنار مانده است؟ من که نمی‌توانم باور کنم. حوزه‌ی مدنی ما از همان بیماری رنج می‌برد که حوزه‌ی دولت. مشکلات جامعه‌ی مدنی به مانند مشکلات دولت بسیار گسترده و چشم‌گیر است. ما دولت را همیشه به نداشتن استراتژی یا برنامه‌های راه‌بردی کارا و مؤثر انتقاد کرده‌ایم، این در حالی است که جامعه‌ی مدنی افغانستان نیز حوزه‌ی بدون استراتژیست. بسیاری از نهادهای مدنی دارای یک دورنمای کاری روشن نیستند و دنباله‌رو سازمان‌های امداد خارجی اند. پروژه‌ها بیش‌تر در چارچوب خواست‌ها و دیدگاه‌های سازمان‌های امداد خارجی اجرا می‌شوند. به تعبیر شعر حافظ، هرچه استاد فند گفت بکن، می‌کنند، حتا اگر این فند از صیغه‌نویس‌های اسرائیل هم که رسیده باشد. آیا نهادهای مدنی افغانستان جهت اجرای برنامه‌ای گاهی هم دست به تحقیق در میان مردم زده‌اند و نیازهای اساسی آن‌ها را شناسایی کرده‌اند؟ تا بر اساس آن بر نامه‌ی را به میان آورند! به مشکل می‌توان باور کرد. شاید مواردی وجود داشته باشند؛ ولی در کلیت اصول کار نهادهای مدنی افغانستان چنین است که هرچه منبع امداد خارجی خواست، همان می‌شود. این نکته را به‌یاد داشته باشیم که بخشی از مشکلات دولت و جامعه‌ی مدنی افغانستان برمی‌گردد به این امر که سازمان‌های امداد خارجی پیوسته به تحمیل دیدگاه‌های خویش پرداخته‌اند و ما بیش‌تر نقش افزاری داشته‌ایم.

گواردیولا: تخصص حریف استفاده از توپ‌های مرده است

پپ گواردیولا فاش کرد که جزو تحسین کنندگان سبک و فلسفه‌ی بازی شاکردان راجر اشمیت در بایرلورکوزن بوده و در بازی امشب (شنبه) مردانش برابر این تیم، بیش از همه نگران تخصص حریف در استفاده از توپ‌های مرده است.

باورایی‌ها که در ورزشگاه آلیانتس آره نا میزبان لورکوزن رده سومی هستند، در این فصل از ۱۳ بازی خود ۱۰ بازی را برده اند و در مابقی بازی‌ها هم مساوی کرده اند اما گواردیولا نگران تهدیدی است که لورکوزن می‌تواند برای روند شکست ناپذیری مدافع عنوان قهرمانی رقابت‌ها ایجاد کند.

وی در کنفرانس خبری پیش از این بازی بایرن مونیخ-بایرلورکوزن اظهار داشت: من جزو طرفداران بزرگ بایرلورکوزن، سرمربی آن و شیوه بازی این تیم هستم. بایرلورکوزن تا این لحظه از فصل با توانایی فوق العاده اش برای پرس حریف خوب کار کرده است و بهترین عملکردمان را ارائه کنیم.

یواخیم لو:

وضعیت دورتموند بحرانی نمی‌ماند

وضعیت بحرانی حال حاضر تیم فوتبال بورسیا دورتموند و قهرنشینی این تیم در جدول رده‌بندی رقابت‌ها سبب شده است که یواخیم لو یک فصل بدون رقابت‌های اروپایی را برای زردپوشان وستفالن پیش‌بینی کند اما او معتقد است که این روند ادامه نخواهد داشت و آن‌ها خیلی زود احیا می‌شوند و رقابت خود را با بایرن مونیخ برای فتح بوندس لیگا از سر می‌گیرند. لو در باره‌ی دورتموندی که در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ توانست قهرمانی در بوندس لیگا را از چنگ باورایی‌ها درآورد و دو فصل پیش هم به نیمه نهایی لیگ قهرمانان اروپا رسید، به نشریه بیلد گفت: من شرایطی که دورتموند اکنون در آن قرار دارد را مقطعی

استقبال جرارد از طرح بازسازی آنفیلد

آنفیلد در حال حاضر ۴۵ هزار نفر ظرفیت دارد که با طرح جدیدی که در آن اجرا خواهد شد، ظرفیت آن به بیش از ۵۰ هزار نفر افزایش پیدا خواهد کرد. جرارد از این موضوع ابراز خوشحالی کرد و گفت که طرح استدیوم جدید را دوست دارد. او گفت: «این که بلاخره ظرفیت آنفیلد افزایش پیدا خواهد کرد، خبر بسیار هیجان‌انگیزی است. به نظر من، مهم‌ترین چیز ماندن در آنفیلد بود. من بیش‌تر

منچستر یونایتد

خواهان جذب روبن

منچستر یونایتد قصد دارد آریین روبن، هافبک بایرن مونیخ را به خدمت بگیرد. پس از حضور فان‌خال در یونایتد، تغییرات گسترده در این تیم به‌وجود آمد و مدیران تیم حدود ۱۸۰ میلیون یورو برای تقویت آن هزینه کردند. فان‌خال که با روبن در تیم ملی همکاری داشته، قصد دارد او را به اولدترافورد بیاورد. هر چند بایرن مونیخ به هیچ‌وجه

مارسلو: می‌خواهم در ریال بازنشسته شوم

مارسلو، مدافع ریال مادرید عنوان کرد که از حضور در ریال لذت می‌برد و قصد دارد در این باشگاه از فوتبال خداحافظی کند. مدافع برازیلی حدود ۸ سال است که در ریال بازی می‌کند و موفق شده قهرمانی لالیگا، چمپیونزلیگ، کوپا دل ری، سوپرکاپ‌ها و ... را تجربه کند. او عنوان کرد که از حضور در ریال بسیار خوشحال است و می‌خواهد در این باشگاه بماند. او گفت: «بسیار خوشحال هستم و می‌خواهم در این‌جا از فوتبال خداحافظی کنم. خاطرات بسیار خوبی با تیم دارد ولی البته، حالا، باید بگویم که بهترین خاطره‌ام دسیما است، ولی انتخاب بهترینش کمی سخت است. همه‌ی گول‌هایم برایم ویژه هستند ولی اگر بخواهیم یکی را انتخاب کنم، گولم در فاینل چمپیونزلیگ را انتخاب می‌کنم».

مارسلو در باره‌ی احتمال کسب سه گانه در فصل جاری گفت: «وقتی پیراهن ریال مادرید را می‌پوشید، همیشه برای همه‌ی جام‌ها تلاش می‌کنید. ما سعی داریم که هواداران را خوشحال کنیم و این بزرگ‌ترین هدف ماست». مارسلو سپس در پاسخ به این سوال که رونالدو سریع‌تر است یا بیل، با خنده گفت: «من!»

زابالتا: آگوترو بهترین مهاجم جهان است

پابلو زابالتا، مدافع منچستر سیتی عنوان کرد که سرخیو آگوترو، مهاجم تیمش در حال حاضر بهترین مهاجم جهان است. آگوترو در ۲۰ بازی برای سیتی، ۱۹ گول به ثمر رسانده است و نقش بسیار مهمی در نتایج این فصل سیتی داشته است. زابالتا هم چنین معتقد است که در جام جهانی، مصدومیت همسترینگ باعث عدم درخشش او بود.

او گفت: «مدتهاست که سرخیو را می‌شناسم و فکر می‌کنم در حال حاضر بهترین دوران فوتبالش را سپری می‌کند. هر کاری می‌کند، به طریقی انجام می‌دهد که به نظر خیلی آسان می‌آید. او خیلی تیز و باهوش است. همچنین بدون توپ خیلی سخت تلاش می‌کند. معمولا مهاجمان می‌خواهند با توپ حرکت کنند ولی او برای تیمش به سختی تلاش می‌کند و فکر می‌کنم فوق العاده است. البته که ممکن است فکر کنید اگر برای جام جهانی آماده بود چه اتفاقاتی می‌افتاد. همه می‌خواهند که بهترین بازیکنان شان در بهترین فرم باشند. وقتی این‌طور باشد، شانس زیادی برای کسب پیروزی وجود دارد».

زلاتان ایبراهیموویچ مقابل بارسلونا بازی خواهد کرد

انتظار می‌رود که زلاتان ایبراهیموویچ، مهاجم تیم پاریسن جرمن برای دیدار هفته‌ی آینده‌ی تیمش مقابل بارسلونا در چمپیونزلیگ به میدان برود. مهاجم سابق بارسلونا در این فصل از مصدومیت پاشنه پا رنج می‌برد و اخیراً نیز تحت عمل جراحی قرار گرفته بود، اما SPORT گزارش داده است که کادر پزشکی پاریسن جرمن پیش‌بینی می‌کند که وی ر نوکمپ بازی خواهد کرد.

اریک رولاند گفت: «او اخیراً جراحی کرده است اما تا پایان فصل احساس درد را خواهد داشت. او در هر بازی به میدان نخواهد رفت؛ اما فکر می‌کنم برای دیدار مقابل بارسا به اندازه‌ی کافی سالم و سرحال باشد». پاریسن جرمن در گروه F با یک امتیاز اختلاف نسبت به بارسلونا صدرنشین است و برنده این مسابقه می‌تواند به عنوان تیم نخست راهی دور بعد شود.

انتقال پیتر چک به رم، متنفی شد

بحث حضور «پیتر چک» در فصل نقل‌وانتقالات زمستانی به «جالوروسی‌ها» (رم) با امضای قرارداد جدید «مورگان دی سانتیس» در عمل متنفی شده است. در این ارتباط روزنامه‌ی گازتا دلواسپورت در تحلیلی کوتاه که جمعه (دیروز) منتشر کرد، ابتدا خبر تمدید قرارداد گولر ۳۷ ساله را با رمی‌ها تا سال ۲۰۱۶ منتشر کرد. این نشریه معتبر نوشت، دی سانتیس که سابقه حضور در ۷ بازی ملی برای «آزوری‌ها» (ایتالیا) را در کارنامه ورزشی‌اش دارد، تا قبل از تمدید قراردادش، با وضعیتی مبهم دست به گریبان بود. چرا که احتمال داده می‌شد باشگاه با وی قرارداد جدید منعقد نکند. گازتا دلواسپورت ادامه داد: اکنون با امضای تفاهم‌نامه کاری جدید، ضمن آن‌که دی سانتیس از بلاتکلیفی خارج شد، موضوع خرید پیتر چک از چلسی در نقل‌وانتقالات میان فصل دیگر برای باشگاه نخست پایتخت ایتالیا مطرح نخواهد بود.

بودجه‌ی ۱۵۰ میلیون پوندی برای خرید بازیکن جدید

منچستر یونایتد مشکلی برای خرید بازیکن در زمستان نخواهد داشت. این باشگاه انگلیسی ۱۵۰ میلیون پوند بودجه برای نقل‌وانتقالات خود کنار گذاشته است. منچستر یونایتد ۱۵۰ میلیون پوند بودجه زیاد یک مدافع مرکزی و یک هافبک به فهرست شیطین سرخ اضافه خواهند شد. این روزنامه‌ی انگلیسی هم‌چنین از آریین روبن و متس هوملس به عنوان خریدهای احتمالی یونایتد در زمستان نام برده است.

تکنولوژی خط دروازه به بوندسلیگا می‌آید

تکنولوژی خط دروازه که به وسیله‌ی به کارگزاری دستگاه‌های مخصوصی کمک شایانی را به داور در فوتبال کرده است تا به واسطه‌ی آن گول‌های زده شده به‌درستی تشخیص داده شوند و قدری از اشتباهات داور بکاهد، هم اکنون در رقابت‌های لیگ پرمیر انگلیس مورد استفاده قرار می‌گیرد و چندی پیش نیز در آخرین تورنمنت جهانی، یعنی رقابت‌های جام جهانی نیز به‌خوبی مورد استفاده قرار گرفت.

اما به‌تازگی به درخواست باشگاه بایرن مونیخ مقرر شد با رای‌گیری از باشگاه‌های آلمانی از این تکنولوژی نیز در لیگ این کشور موسوم به بوندسلیگا نیز استفاده شود

ماتئوس: بایرن باید رویس را بخرد

لوتار ماتئوس، اسطوره‌ی فوتبال آلمان امیدوار است که مارکو رویس به بایرن مونیخ بپیوندد و از آلمان خارج نشود. رویس به احتمال فراوان در پایان فصل، دورتموند را ترک خواهد کرد و شایعات زیادی شنیده می‌شود که او هم مثل گوتزه و لواندوفسکی، به بایرن بپیوندد. در پایان فصل، قیمت فسخ قرارداد او ۱۵ میلیون یورو خواهد بود و باشگاه‌های زیادی می‌توانند به‌راحتی او را جذب کنند. با این حال، ماتئوس امیدوار است که او از بوندس لیگا خارج نشود. او گفت: «مهم‌ترین چیز این است که او در بوندس لیگا بماند. اولی هوبنس یک بار گفت که این وظیفه‌ی بایرن مونیخ است که تمامی بازیکنان آلمانی را بخرد. برای همین است که از فروش تونی کروس به ریال و

توتی: می‌خواهم برترین گولزن تاریخ سری A شوم

فرانچسکو توتی، کاپیتان رم عنوان کرد که قصد دارد رکورد گولزنی تاریخ سری A را بشکند. کاپیتان جالوروسی ۲۳۷ گول به ثمر رسانده و فاصله‌ی زیادی با سیلویو پیولا با ۲۷۴ گول ندارد. با این حال توتی عنوان کرد که می‌خواهد به این رکورد دست پیدا کند و همچنین قهرمان اسکودتو شود.

ژیرو: ترسی از رقابت با ولبک و سانچز ندارم

اولیویر ژيرو، مهاجم آرسنال عنوان کرد که ترسی از جنگیدن برای کسب جایگاهش با الکسیس سانچز و دنی ولبک ندارد. عملکرد بسیار خوب سانچز و ولبک در خط حمله‌ی آرسنال باعث شده تا اولیویر ژيرو که به دلیل مصدومیت از میادین به دور بود، با وجود بهبود کامل، باز هم نیمکت نشین شود. با این حال، ژيرو عنوان کرد که ترسی از جنگیدن برای کسب جایگاهش ندارد. او در مصاحبه با روزنامه‌ی اکیپ گفت: «به هیچ‌وجه نگران جایگاهم در ترکیب تیم نیستم. البته بیش از حد اعتماد به نفس ندارم؛ ولی در حال حاضر، کارم را در زمین انجام می‌دهم و خوب هم انجام می‌دهم. می‌دانم که مربی به من فرصت می‌دهد. باشگاه با خرید ولبک انتخاب درستی انجام داد. ما به یک مهاجم دیگر نیاز داشتیم. رقابت خیلی سالمی بین ما وجود دارد. هر دوی ما پیشرفت می‌کنیم. با حضور بازیکنان جدید، انتقاد و زیرسوال رفتن بازیکنان قدیمی طبیعی است ولی این صحبت‌ها تأثیری روی من ندارد. عملکرد در زمین مهم است. نشان دادم که می‌توانم برای تیم مفید باشم».

۸۵۰ سرباز آلمانی پس از ختم مأموریت جنگی ناتو در کشور باقی می ماند

تا ۸۵۰ سرباز آلمانی بعد از ختم عملیات جنگی ناتو نیز در افغانستان می ماند. این را پارلمان آلمان تصویب نمود. قرار است اردوی آلمان از نیروهای امنیتی افغانستان حمایت کند. احزاب مخالف در زمینه ابراز شک و تردید نمودند. به روز جمعه، بوندس تاگ یا پارلمان آلمان به اتکای آرای دموکرات‌های مسیحی، سوسیال دموکرات‌ها و حزب سبزها، شرکت در عملیات بعدی ناتو موسوم به عملیات «حمایت قاطع» را تصویب کرد. این مجوز سر از اول جنوری شروع شده و در بدو امر برای یک سال محدود می باشد. قرار است تا ۸۵۰ سرباز آلمانی در افغانستان بمانند. فرانک والتر اشتاینمایر، وزیر خارجه‌ی آلمان به حکومت افغانستان از ادامه‌ی حمایت آلمان اطمینان داد. حزب چپ‌ها و سبزها از نبود مجوز ملل متحد برای این عملیات انتقاد کردند. اشتاینمایر از فصل جدیدی سخن به میان آورد که افغانستان در سال آینده ورق می زند. طبق آن حکومت افغانستان مسئولیت کامل امنیتی را بردوش می گیرد. وظایف سربازان آلمانی عبارت

ولفنگ گیه‌رکه، سیاستمدار چپ‌ها از نبود مجوز ملل متحد برای مأموریت جدید نام برد. او گفت که خطر آن وجود دارد که به این ترتیب «احتمالاً جنگ ادامه یابد». اشتاینمایر ابراز امیدواری کرد که شورای امنیت ملل متحد نیز در ماه دسامبر در این ارتباط قطع‌نامه‌ای تصویب کند. (دوپیچه وله)

دومین نیروی نظامی بزرگ را در افغانستان خواهد داشت. هنس کریستیان شتروبیله، سیاستمدار حزب سبزها در پارلمان آلمان اظهار شک و تردید کرد که مأموریت آیساف در بدو امر برای حفاظت از کابل بود، نه یک عملیات جنگی. او گفت، ترس از آن وجود دارد که این صرف یک پرده برافرازد تا به این وسیله تاریخ تکرار شود.

تروریستی ۱۱ سپتامبر در ایالات متحده‌ی امریکا آغاز یافت و منجر به سرنگونی رژیم طالبان در کابل شد. مأموریت «حمایت قاطع» طبق گزارش وزارت دفاع آلمان، جمعا ۱۲ هزار سرباز را در برمی گیرد. بنا بر این گزارش، ایالات متحده‌ی امریکا ۹۸۰۰ سرباز و نیروهای ویژه اعزام می کند. پس از ایالات متحده‌ی امریکا، آلمان

است. چنان که حد اوسط توقع حیاتی از ۴۵ سال به ۶۰ سال بلند رفته است و مرگومیر زنان و اطفال به‌طور قابل ملاحظه‌ای پایین آمده است. اکنون شمار زیاد دختران به مکتب می روند. علاوه بر این، یک جامعه‌ی مدنی با شمار قابل توجه رسانه‌های مستقل وجود دارد. مأموریت آیساف زیر فرماندهی ناتو در پایان سال ۲۰۰۱ پس از حمله‌ی

۲۰ افغانی پرداخت کنید ۵ دقیقه

تماس های بین المللی بدست آورید

فیس اشتراک	فایده ها	تجدید خود کار	مدت اعتبار	کود اشتراک	کود غیر فعال سازی	کود مشاهده بیلانس
۲۰ افغانی	۵ دقیقه (تماس های بین المللی)	بله	۱ روز	*۸۸۸۸*۷*۹#	*۸۸۸۸*۷*۲#	*۸۸۸۸*۷*۴#

برای معلومات بیشتر به ۱۵۲ در تماس شوید یا پیام ارسال کنید و یا به ۰۷۰۰ ۸۳۰ ۸۳۰ تماس بگیرید.

مدت اعتبار الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۴ می باشد

www.afghan-wireless.com

آمریکا

کانادا

هندوستان

چین

مالیزیا